

«Να είστε πάντοτε χαρούμενοι, να προσεύχεστε αδιάκοπα, να ευχαριστείτε το Θεό σε κάθε περίπτωση, γιατί αυτό είναι το θέλημα του Θεού όπως αποκαλύφθηκε σε σας δια του Χριστού Ιησού.» (Α΄ Θεσ 5:16-18)

Ο Παύλος έγραφε στους Θεσσαλονικείς την εποχή που πολλοί από τους συγχρόνους του Ιησού βρίσκονταν ακόμα στη ζωή και ήταν μάρτυρες της τραγωδίας του θανάτου Του και της έκπληξης της ανάστασής Του και στη συνέχεια της ανάληψής Του στον ουρανό. Είχαν συνειδητοποιήσει το σημείο της παρουσίας του Ιησού και περίμεναν την επικείμενη επιστροφή Του.

Ο Παύλος αγαπούσε την κοινότητα της Θεσσαλονίκης, που ήταν υποδειγματική για τη ζωή, τη μαρτυρία και τους καρπούς που έφερνε. Τους γράφει αυτή την επιστολή που προορίζεται για να τη διαβάσουν όλοι οι αδελφοί (5:27). Προσθέτει συστάσεις για να συνεχίσουν να είναι μιμητές του Κυρίου και δικοί του (1:6), τις οποίες συνοψίζει ως εξής:

Να είστε πάντοτε χαρούμενοι, να προσεύχεστε αδιάκοπα, να ευχαριστείτε το Θεό σε κάθε περίπτωση, γιατί αυτό είναι το θέλημα του Θεού όπως αποκαλύφθηκε σε σας δια του Χριστού Ιησού.

Αυτή η πιεστική προτροπή προσδιορίζει αυτό που περιμένει ο Θεός από εμάς και τότε: "σε όλες τις περιστάσεις".

Μήπως αυτό σημαίνει ότι μπορούμε να επιβάλουμε τη χαρά; Όλοι γνωρίζουμε ότι στη ζωή μας, μας βρίσκουν ανησυχίες, πόνος και άγχος και ότι η κοινωνία είναι αφιλόξενη. Ωστόσο, για τον Παύλο, υπάρχει ένας λόγος για τον οποίο η χαρά στην οποία αναφέρεται είναι δυνατή. Καλεί τους χριστιανούς να πάρουν στα σοβαρά τη χριστιανική ζωή, ώστε ο Ιησούς να ζήσει μέσα τους με την πληρότητα που υποσχέθηκε μετά την ανάστασή Του. Μερικές φορές μπορούμε να ζήσουμε αυτή την εμπειρία: Ο Ιησούς ζει μέσα σε εκείνους που αγαπούν. Ο καθένας μπορεί να μπει στο δρόμο της αγάπης, ξεχνώντας τον εαυτό του, αγαπώντας ανεπιφύλακτα τους άλλους, καλωσορίζοντας την υποστήριξη των φίλων, πεπεισμένος ότι "η αγάπη νικά τα πάντα".

Να είστε πάντοτε χαρούμενοι, να προσεύχεστε αδιάκοπα, να ευχαριστείτε το Θεό σε κάθε περίπτωση, γιατί αυτό είναι το θέλημα του Θεού όπως αποκαλύφθηκε σε σας δια του Χριστού Ιησού.

Ο διάλογος μεταξύ πιστών διαφορετικών θρησκειών και πεποιθήσεων οδηγεί στην καλύτερη κατανόηση του γεγονότος ότι η προσευχή είναι μια βαθιά ανθρώπινη πράξη. Η προσευχή οικοδομεί το άτομο, το ανυψώνει.

Και πώς να προσεύχεσαι αδιάλειπτα; «Δεν αρκεί, γράφει ο ορθόδοξος θεολόγος Ευδοκίμωφ, να έχεις στην προσευχή κανόνες και συνήθειες· πρέπει να γίνεις προσευχή, να είσαι βιωμένη προσευχή, να κάνεις τη ζωή σου λειτουργία, να προσεύχεσαι με τα πιο καθημερινά πράγματα» (P. Evdokimov, *La preghiera di Gesù in La novità dello Spirito*, Ed. Ancora, Milano 1997). Και η Chiara Lubich τονίζει: «Μπορεί επίσης να αγαπά το Θεό κάποιος με την καρδιά του, όπως τα παιδιά, τα οποία το Άγιο Πνεύμα γεμίζει με αγάπη και εμπιστοσύνη στον Πατέρα τους. Αυτή η εμπιστοσύνη είναι που μας ωθεί να μιλάμε συχνά στον Θεό, να του λέμε τι μας αγγίζει, τις αποφάσεις και τα σχέδιά μας» (C. Lubich, *Conversazioni*, Città Nuova, Roma 2019, p. 552).

Τέλος, υπάρχει ένας απλός τρόπος για να προσεύχεται κανείς αδιάλειπτα: πριν από κάθε ενέργεια να σταθεί για να της δώσει έναν σκοπό: «για Σένα». Είναι πολύ απλό, αλλά μεταμορφώνει τις δράσεις και την εσωτερική ζωή μας σε διαρκή προσευχή.

Να είστε πάντοτε χαρούμενοι, να προσεύχεστε αδιάκοπα, να ευχαριστείτε το Θεό σε κάθε περίπτωση, γιατί αυτό είναι το θέλημα του Θεού όπως αποκαλύφθηκε σε σας δια του Χριστού Ιησού.

Να ευχαριστείτε σε κάθε περίπτωση: αυτή η στάση πηγάζει από μια συνειδητή αγάπη για Εκείνον που βρίσκεται πάντα δίπλα στα πρόσωπα, τους λαούς, την ιστορία και το σύμπαν, με ευγνωμοσύνη για όσους συνοδοιπορούν μαζί μας και μας βοηθούν να συνειδητοποιούμε πως δεν είμαστε αυτάρκεις.

Να χαίρεστε, να προσεύχεστε και να ευχαριστείτε: τρεις ενέργειες που μας βοηθούν να είμαστε λίγο περισσότερο όπως μας βλέπει και μας θέλει ο Θεός, πλουτίζοντας τη σχέση μας μαζί Του, με την πεποίθηση ότι «ο Θεός της ειρήνης θα μας αγιάσει ολόκληρους» (Α΄Θες 5,23).

Θα προετοιμαστούμε έτσι λοιπόν να βιώσουμε τη χαρά των Χριστουγέννων, για να κάνουμε τον κόσμο καλύτερο, για να γίνουμε οικοδόμοι της ειρήνης μέσα μας και παντού. Τίποτα σήμερα δεν είναι πιο απαραίτητο και πιο επείγον.

Επιμέλεια: Οικουμενική διεθνής ομάδα
του Λόγου της Ζωής